

Metoderapport – SKUP-prisen

1. Navn på journalistene som har gjort jobben:

Kristin Holter (frilans / vikar politisk avdeling)
Elin Floberghagen (journalist politisk avdeling)
Anders Nyland (journalist politisk avdeling)
Marit Aschehoug (redaktør)

2. Tittelen på prosjektet:

Eldreomsorgen i Ski kommune - sykehjemssaken

3. Når og hvor artikkelserien ble publisert:

Østlandets Blad i perioden 30. august 2000 – 14. september 2000.

4. Redaksjonsadresse:

Østlandets Blad – Idrettsveien 11- 1402 Ski
Telefon 64 85 50 00

5. Adresse og telefonnummer/ journalist:

Kristin Holter – Margretes vei 34 – 1406 Ski
Telefon 64 97 82 99 – mob. 99 74 03 60

6. Redegjørelse for arbeidet:

a. og b. Når og hvordan kom arbeidet i gang, og hva var ideen som startet det hele? Problemstillingen under arbeidet.

Sykehjemssaken, som var arbeidstittelen vår, kom i gang da vi mottok sakspapirene til augustomtet i Ski kommunes helse- og sosialstyre. Kommunens nye sykehjem begynte å nærme seg ferdig, og rådmannen ba politikerne forberede seg på hvordan problemet "overkapasitet på sykehjemsplasser", som han mente nyåpningen ville medføre, skulle løses.

Denne måten å fremstille saken på fikk oss til å steile. Vi visste fra før at et hovedproblem i Ski kommunes eldreomsorg var mangel på sykehjemsplasser. Vi visste også at et annet problem var administrasjonens iskalde holdning overfor folk som fikk føle sykehjemsmangelen på kroppen. Disse to forholdene var det vi konsentrerte oss om.

c. Ble problemstillingen endret underveis?

Egentlig ikke. Spørsmålet var hele tiden hva som ville skje med det nye bo- og servicesenteret: Ville kommunen ta i bruk den nye sykehjemskapasiteten fullt ut eller ikke?

d. Organiseringen av arbeidet mv.

Vi fant raskt ut at en grøft å falle i når man skriver om eldreomsorg, var den fylt med snørr og tårer. Selv om vi fikk mange henvendelser fra pårørende som ville fortelle sin historie, begrenset vi dette stoffet. Vi hentet inn motforestillinger til administrasjonens holdning fra så mange hold vi rakk før kommunestyret. Vi ville at politikerne skulle oppdage manglene ved rådmannens argumentasjon, som tok det for gitt at man ville få en overkapasitet på sykehjemsplasser når det nye senteret sto ferdig.

Vi hadde tiden fra like før møtet i helse- og sosialutvalget til kommunestyremøtet to uker senere. Utgangspunktet vårt var at alle politikere hadde svelget rådmannens saksfremlegg rått.

Historien til Turid S. Nielsen (pårørende) kom av seg selv – det vil si hun ringte dagen etter at den første artikkelen hadde stått.

Erling Rønnebergs historie, som Marit Aschehoug skrev, dreier seg om flytting fra Solborg. Den første artikkelen hadde opprørt ikke bare dem som manglet sykehjemsplass, men også dem som hadde det. De følte seg behandlet som pakkgoods og var engstelige. Så hadde da heller ingen snakket med dem om muligheten for at demensavdelingen skulle flyttes.

Primærlegenes fremstilling fikk vi fordi Turid S. Nielsens far – Olaf Sevli – hadde vært den ene av legenes pasient.

Vi visste at Ski sykehus har problemer med å skrive ut ferdigbehandlede pasienter og at en viktig årsak til dette er dårlig sykehjemskapasitetet i kommunen. En henvendelse til sykehuset var svært fruktbar, sjeflegen sa hva han mente, uten om og men.

Etterhvert fikk vi de ansatte i hjemmetjenesten på banen. Selv om de fikk hard medfart i intervjuet med Turid Nielsen, var de positive til serien vår. For kommuneansatte kan det å kritisere administrasjonen få alvorlige følger. Fordi Marit Christensen var plasstillitsvalgt våget hun å stille til intervju.

Kommunestyret ble en merkelig forestilling, men den sluttet slik vi hadde håpet – politikerne vedtok å ta i bruk samtlige sykehjemsplasser. "Overkapasiteten" var ikke lenger et tema.

7. Arbeidstid og fritid brukt på prosjektet

Fra jeg skrev den første artikkelen den 30. august til kommunestyremøtet 14. september skrev jeg svært få saker som ikke hadde noe med eldreomsorgen i Ski kommune å gjøre. Jeg var vikar og jobbet med unntak av noen fridager full tid. I tillegg skrev Elin Floberghagen, Marit Aschehoug og Anders Nyland om samme sak. Elin Floberghagen og jeg brukte mye tid på å prating og tenking i tillegg til skriving.

8. Spesielle erfaringer

Jeg hadde nettopp avsluttet et mastergradstudium i menneskerettigheter da jeg begynte som vikar i Østlandets Blad. Sykehjemssaken gjorde det

tydelig for meg at lokalavisjournalistikk er relevant i forhold til menneskerettigheter. Kjernebudskapet i menneskerettighetene er at hvert enkelt individ skal tas på alvor. Nettopp denne innstillingen manglet i kommunens behandling av saken.

Ski, 19.01. 2001

Med hilsen
Kristin Holter